26me ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7052 — 17 ՄԱՐՏ 1909 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 8 ՐԷՊ ԻՒ ԷՎՎԷԼ 1327 — 30 Mars 1909 — 26me année — N. 7052

"ԱՐԵՒԵԼՔ"
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. Պոլսոյ համար տարեկան 80 Ղ.
» » վեցամսեայ 45 »
Գաւառներու համար տարեկան 108 »
» » վեցամսեայ 60 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան 35 Ֆր.
» » վեցամսեայ 20 »
Թղթատարի ծախքը մեր վրայ

10 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

آرەولك
ارمنیجه یوی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره کیوزه بویاجیانه
درعلیه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

10 PARAS

ՈՎ Կ'ԻՇԽԷ ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՄԷՋ

Օսմանեան ամէն քաղաքացի իրաւամբ գիտէ թէ Սահմանադրական Թուրքիոյ գործադիր վերին իշխանութիւնը վարչապետին ձեռքն է, որ Ներքնդրաժողովի մեծամասնութեան վստահութիւնը վայելելուն համար ըստ օրինի ժողովրդական վերապահութեան ներկայացուցիչը կը համարուի իրաւամբ։

Բայց դժբաղդաբար տեսականօրէն միայն ճիշդ է այս վարկածը, իսկ իրականին մէջ տարբեր ձեռքի մը մէջ կ'երեւի թէ կեդրոնացած է իշխանութիւնը, և ոչ թէ վարչապետ Հիլմի փաշային ձեռքը։ Այս ենթադրութիւնն ընելու կը մղուինք խիստ ցայտուն և պերճաբարբառ իրողութեան մը հանդէպ՝ որ ահաւասիկ։

Ինչպէս բոլոր լրագիրները գրեցին և մենք ալ մեր վերջին յօդուածներէն մէկին խորհրդածութեան նիւթ ըրինք, վարչապետ Հիլմի փաշան յայտարարած էր տեղապահ Տ. Արշաւիրի Սրբազանին և հայ երեսփոխաններուն թէ զինուորական տրոց քաշման ցուցակները կը պատրաստուին այժմ գաւառներուն մէջ ոչ որպէս զի ի հաշիւ 1325 տարւոյն գանձումներ ըլլան անմիջապէս, այլ պահեստի գործածութեան համար, որպէս զի գանձումը եանէրէն զինուոր առնելու ծրագիրը, որ մտածուած Ներքնդրարանին պիտի ներկայացուի։

Սահմանադրական երկրի մը սահմանադրական վարչապետի մը բերնէն եւած այսպիսի պաշտօնական յայտարարութիւն մը, ուղղուած Հայոց ազգ. ներկայացուցիչ եղող տեղապահ Սրբազանին և Օսմ. Ներքնդարանի հայ անդամներուն՝ ամէն կասկածէ, վերապահութենէ և թերահաւատութեան ենթարկուելէ այնչափ վեր էր, որ և ոչ իսկ վայրկեան մը տարակոյս գոյացուա անոր անկեղծութեան և ճշմարտութեանը վրայ։

Դժբաղդաբար տակաւին իրականութիւնը, ցաւօք, անողոք և չանթեւաղիչ իրականութիւնը կուգայ վեր ի վար չդնելու վարչապետ փաշային պաշտօնական յայտարարութեան ետեւ պատրուակելու և կը պատճառէ տարաւեցուցիչ յուսախաբութիւն մը։ Որովհետեւ չնայելով թէ տակաւին ոչ զինուորագրութեան ծրագիրը Ներքնդարանին ժամուցուած է, ոչ ընդունելու կամ մերժելու որոշում տրուած է, գաւառներու մէկ մասին մէջ արդէն իսկ ի հաշիւ 1325 տարւոյն գանձումներ սկսած է, որուն դէմ պատրիարքական Ս. Տեղապահը ի դիմաց Ազգ. վարչութեան բողոքց և հիշեցուց վարչապետին իր յայտարարութեանց հակառակ տեղի ունեցող այս իրողութիւնը, մանրամասնելով այն գաւառները՝ ուր կը կատարուի այս տարօրինակ հակաւութիւնը։ Այսքան զառցող հակասականութեան մը հանդէպ ինչ բրաւ վարչապետ փաշան, դեռ յայտնի չեղաւ, միայն գիտցուածն ա ե թէ անգամ մը պատասխաներ է տեղապահ Սրբազանին թէ արդարութիւն չէ որ այժմ մէն կատարուի այդ գանձումը։ Իսկ թէ փութա՞ց հրամաններ արձակել որ դադրեցնեն այդ գանձումը, դեռ չիմացուեցաւ, և եթէ ըրած ըլլար, անշուշտ լրագրաց կը հաղորդուէր։

Այս անգամ ալ ապչեցուցիչ եղելութիւնը ահաւոր երկիւղներ կը ներշնչէ օսմ. ամէն քաղաքացիի, զի կը ցուցնէ թէ վարչական յայտարարութիւնը իրողութեան չի համապատասխաներ։ Ուրեմն երկու բաներէն մէկը տեղի կ'ունենայ, կամ վարչապետ Հիլմի փաշան իրողութեան հակառակ յայտարարութիւն ըրած է հայ ազգի ներկայացուցիչ Սրբազանին և կամ իրականին մէջ ինքը չէ որ կ'իշխէ իրրեւ սահմանադրական Թուրքիոյ գործադիր իշխանութեան պետը, այլ ուրիշ մը։ Իսկ թէ ո՞վ է այդ ուրիշը. անա այդ իսկ է խնդիրը։

Ենթադրել թէ վարչապետը գիտակցաբար սուտ խօսելով խաբեր է Տեղապահ Սրբազանը և հայ երեսփոխանները, վայրկեան մը իսկ չենք ներեր մեղի հատատալու։ Ենթադրել թէ յանգէտս իրեն գաւառական իշխանութիւնները ինքնաբերաբար ուզած են այդ ապօրէն ու անարդար գանձումներն ընելու, նոյնպէս չենք կրնար մտքէ անգամ անցընել, քանի գիտնալով թէ գաւառային իշխանութիւնները առանց կեդրոնի հրամանին քան մը չեն ըներ, ո՛ւր կը մնայ զինուորական տուրքը գանձել։ մինչ ժողովուրդը «զինուոր պիտի տանի» ըսելով կ'ընդդիմանայ և բրտնատեական չրջանին պէս անխօս, անբարբառ սորուկ չէ այլ եւս, նաև խորհելով թէ կարելի չէ որ երկրին վարչապետը այնքան անընտել և անտարբեր ու անգէտ ըլլայ իր իրաւասութեանցը՝ որ առանց իր գիտութեան կամ հրամանին այդպիսի ապօրինութիւն մը տեղի ունենայ, ու ինքը չիմանայ և չարգիլէ։

Հետեւաբար ո՛ր կողմէն որ քննելու ըլլանք, միշտ սա եզրակացութեան կը յանգինք թէ վարչապետէն տարբեր ուրիշ մէկը ըլլալու է որ կ'իշխէ Թուրքիոյ մէջ, եթէ ոչ այնքան բարձրագոչ հակասութիւն չէր կրնար գտնուիլ վարչապետի խօսքին ու կատարուող իրականութեան մէջեւ, ինչպէս ի յայտ կուգայ ահա սա զինուորական տուրքի խնդրոյն առթիւ, որուն համար ինքը իրրեւ գործադիր իշխանութեան պետը՝ կը յայտարարէ թէ չպիտի գանձուի, մինչեւ որ Ներքնդարանը որոշումը տայ, մինչդեռ անդին՝ գաւառներուն մէջ արդէն իսկ գանձումը սկսած է։

Հիմա խնդիրը է թէ ո՛վ կրնայ ըլլալ այդ ուրիշը, գաղտնի իշխանութիւն բանեցնող այդ ձեռքը, որ յանգէտս վարչապետին և հակառակ անոր հրամանգիներուն՝ հրամաններ կ'արձակէ գաւառները և այսքան անել կացութեան մը կը մատնէ գործադիր իշխանութեան պաշտօնական գլուխը։ Եւ որովհետեւ մարգաբէ չենք որ գուշակենք, բան մը չենք կրնար ըսել մեր կողմէ, բայց թէ ան որ ինքը վարչապետը իրրեւ իր խօսքին պատիւը ճանչցող մարդ՝ պէտք է գիտնայ թէ ո՞վ է որ իր հրամանգիներուն հակառակ հրամանգներ կը ղրկէ գաւառները, զի անհնարին է մեզի հաւատալ թէ գանձումներ ընելու հրամանը ինքը՝ չկարծելով հանդերձ՝ այդպիսի յայտարարութիւններ ըներ մեր Տեղապահ Սրբազանին և Օսմանեան Ներքնդարանի հայ անդամներուն։

Բայց եթէ չկայ տարբեր իշխող մը, այլ ինչպէս տեսականին նոյնպէս իրականին մէջ ինքն է որ կը վարէ գործադիր վերին իշխանութիւնը իրրեւ սահմանադրական վարչապետը, այն ատեն իրրեւ երրորդ մեկնութիւն այսքան ակնյայտի հակասութեան մը՝ կը փորձենք ըսելու թէ ո՛չ ինքն է որ կ'իշխէ և ոչ ուրիշ մը, այլ բացարձակ անիշխանութիւնը պարզապէս, որ զարձեալ իրեն պատիւ չի բերեր։ Հետեւաբար իրեն կ'իյնայ վայրկեան մը առաջ դարմանել այն fausse position-ը ուր ինկած է ինքը՝ մէկ կողմէ յայտարարելով թէ գանձումը չպիտի ըլլայ մինչեւ որ Ներքնդարանը այն մասին որոշում տայ, և միւս կողմէ խանգարել թէ արդէն գանձումը սկսած է գաւառներուն մէջ։ իսկ այդ դարմանին միջոցն է պաշտօնական ընել և պատժել առանց կեդրոնի հրամանին գանձում ընել սկսող պաշտօնեաները, եթէ իրօք անկեղծ էր երբ ծանօթ յայտարարութիւնը կ'ընէր Տեղապահ Ս. Հօր և հայ երեսփոխաններուն։ Հակառակ պարագային՝ պիտի ըսուի թէ գիտակցաբար անճիշդ պատասխաններ կուտար անոնց՝ խաղցնելու համար զիրենք և խնդալու անոնց միամտութեանը վրայ որ պարապ յոդնութիւն յանձն առեր էին իրեն դիմելու։

ՄԱՐԿՈՍ ՆԱՖԹԱՆԵԱՆ

ԼԱՐԱԽԱՂԱՑԸ

«Մեր համոզումն է որ Հայ լեզուախոհական ոյժերը պէտք է ամփոփուին, միաճան, ի մի ձուլուին եւ իրարմով զօրանան, — ոչ թէ զիրար չեզոքացնեն, այլ կազմեն ապագայ պահեստի ոյժն ու յենարանն Հայ ժողովուրդին, եթէ երբեմ նահապատիւ տարեթուի տօրհնութիւն մը ընէ այս բազմաչարչար երկրին համար»

Շաբաթ, 14 մարտ ԲԻԶԱՆԴ ՔԷՉԵԱՆ

Լեզուներդ ձեզի քաչեցէ՛ք, պարո՛ն, և յաւիտենապէս պապանձեցէ՛ք, մաքուր բառեր — ինչպէս յեղափոխութիւն, համազում հայկն — ձեր աղտոտ բերանին մէջ կը պղծուին։

Համոզում մը որպ գիտակցութեան մը արդիւնքը կրնայ ըլլալ, իսկ դուք դրամի մասին ձեր համոզումը յայտնելէ զատ ուրիշ բաներու մասին համոզում յայտնելու չափ առաջ մի՛ երթաք, մանաւանդ յեղափոխութեան մասին, որովհետեւ դո՛ւք ո և է գիտակցութիւն չունիք անոր մասին, դո՛ւք, պարոն Բէչեան, հայկական սուրբ դպացումներէ և ձգտումներէ խապտ զուրկ էք, ձեր մէջ միմիայ կեսարացիական դրամոյղ ղպացումները գոյութիւն ունին, ուրիշ ոչինչ։

Դուք այնքան բան դիտէք յեղափոխականներուն գոյութեան այլեւս անհրաժեշտութիւնը, անմիամտութիւնը քարոզելու փորձեր կ'ընէիք, յիշեցէ՛ք որ նոյն այն յեղափոխականները ծաղրելու չափ առաջ կ'երթայիք, իսկ այսօր «ապագայ պահեստի ոյժն ու յենարանն հայ ժողովուրդին» ըլլալու թեպետ կ'ընէք վարժապետօրէն, ապրասիրաբար!։

Ձէ՞ որ ձեր համբաւաւոր խմբագրականին մէջ տակի ծաղրական չեչտով «այն սիրական մեծատուներ»ուն՝ Թուրքերը գերգահելու հանգամանք ունենալը կ'ուզէիք չեչտել և իբր թէ սրտցաւօրէն ապագայ ազէտներէն կը տարտաիրէիք ու ցաւագնէիք, բայց չէ՞ որ նոյն այդ ձեր քննադատած գաղափարը այսօր պաշտպանած կ'ըլլաք երբ կը թելադրէք յեղափոխականներու «միանալ, իմի ձուլուիլ, ապագայ չենարան ոյժն ըլլալ»։ չէ՞ որ այդ ալ նոյնքան գրգռիչ հանդամանք կրնայ ունենալ. քանի որ տակաւ արդէն կը նշանակէ թէ՝ ներկայ Թուրքիան գոնացուցիչ Թուրքիան չէ և կրնայ ապագայ անտեղութիւններ ծնիլ։ Արդեօք ձեր բերնին մէջ նոյնիմաստ խօսքերը՝ դատարարակիչ, իսկ վիրաւոր հոգիի մը արտայայտութեան պարագային գրգռիչ կ'ըլլան։

Ուրեմն այսօր կ'ընդգունէք թէ ինչպէս ամէն ազգի, նոյնպէս հայ ազգին մէջ չարժող ուժը, յառաջդիմող հոսանքը յեղափոխական հոսանքն է. բայց մենք գոհ չենք ընաւ ինքզինքեիդ յեղափոխականութեան ալ ա՛նկ տեսակ մը համակիր ցուցնելով ողորմելի դրութենէ մը ազատելու թագնամտօրէն ընդգնած համոզումին, որովհետեւ, դո՛ւք, պարոն Բէչեան, դուք ձեր ամբողջ կեանքովը պերճախօս մարմնացումն էք անհկարագրելիութեան, յեղյեղուկ ոգիի, անորակելի գունաթափութեան, արբունքիներու հայհոյանքներուն...

Ձեզի մէկ պատիժ կը պատչաճի, քու արդեմիներուդ, քու հաւաքիդ, քու աստուածիդ՝ ԴՐԱՄԻՆ բացիր քսակդ, քեզ անոր հովանաւորութենէն զրկել, ասկէ զատ ուրիշ ո և է պատիժ չէք ազդուիր։ Եւ ուրախալի է տեսնել որ Պոլսի սա անցուդարձերը տակաւին արձագանգ չգտած գաւառներու մէջ՝ անոնք արդէն իրենց գիտակցութեան զարթնումով կը պատասխանեն զայն քեզի իբրեւ քու արժանաւոր զաւակդ...

Ինչած ցեխիդ մէջէն դուրս հլլելու համար, պարոն Բէչեան, մաքուր անուններու ձեռք մի՛ կարկառէք։

ՇԱՀԱՆ ՇԱՄՓՈՒՐ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՄԵՌԵԼՈՑԻ ՕՐ ՄԸ

ԲՐՈՒՔԼԻՆ, 15 Մարս

Վարդանանց տօնը, այս տարի, չնորհիւ ազատութեան, աննախընթաց փառաւորութեամբ տօնուեցաւ թէ՛ Պոլիս և թէ Հայաստանի զանազան կողմերը։ Եւ առանց հեռու երթալու, միայն այս վերջին քառորդ դարս, և մանաւանդ 15 տարուան մէջացին, հայութիւնը հազարաւոր զոհեր տուաւ ազգին և եկեղեցիին ազատութեանը սիրոյն և պահպանութեանը համար, որ նոյնիսկ կրնանք ըսել թէ Վարդանացը կը գերազանցէ։ Մ'նաց որ, նպատակս հոս անոնց բաղդատութիւնը ընել չէ. ատիկա կը թողում ապեի ձեռնհասներուն. ես սա պիտի բաւմ միայն թէ արդեօք չէ՞ կարելի որ այդ ազգային նահատակներուն՝ սուգի, մեռելոցի, յիշատակութեան, որը որ կուզէք, օր մը յատկացնել տարւոյն մէջ։ Եթէ տարիներու ընթացքին մեր տուած զոհերուն թիւը և ժամանակը հաշուի առնուի, պիտի տեսնենք թէ տարւոյն ամէն մէկ օրը մեղի համար զոհաբերութեան կամ սուգի օր մըն է. անոնց յիշատակը անմահացնող գրագէտներ պիտի գտնուին անշուշտ, անոնց անուններն ոսկեղէն մատեանի մը մէջ ամփոփելով, իւրաքանչիւր տարի մեծ հանդիսութեամբ մը տօնելու համար։ Ասիկա ազգային մեծ պարտք մըն է, որ ամէն ազգ կը կատարէ, անոր Արարիչն է որ կը սպանուելի սրահողները, կը չերտուի բուն դանակներու տարերուն տակ։ Աստուած երբ քրիստոնեային նէհովան է, իսլամ տարրին Ալլահն է։ Երեք հարիւր հազար Հայերու կորուստը երեք հարիւր հազար Աստուածներու կորուստն է և վերջին տեսակէտով ալ երեք հարիւր հազար Աստուածներու կորուստն է։

Բայց, այն ծառը զոր կը քանցենք ու կը յօդտենք չքացնելու համար, ասիկա պատատատ մըն է լոկ. եթէ ծառը մերկացաւ իր ուղեչներէն ու տերեւներէն, և եթէ պակսեցաւ իր ուժէն՝ այդ պակսութեան մէջ առատելագոյն ուռճացումն է սր կ'ապահովցընէ։ Հայութիւնը կը նմանի այս պատատատած ծառին, քանցուած ու յօդտուած՝ աւելի ուռճացնելու համար։

Այս պատճառս կուգայ կը ցցուի նոճեաց լոյց հայ կիրճ մը մարմնացած բողոքը. մեծ նահատակ մը, Բիւնկեանի տատամօրեան չափ լայն խատատով։ կին մըն է, որուն տկարութեան մէջ իսկ լեռներն իրենց արձագանգը լսեցած են։ իր անունին մէջ կը թաքնէ հայկական օճախը, նոր կատարելի մը, որ իր անկումին մէջ իսկ պատիանքներու կրանիթը կը սարսափէ։ Դիւցազնուհոյն անունը եռավանկ բառ մըն է զոր երկրի վրայ չէ կարելի գտնել, եւ հոս կը նչանակէ՝ անա ՆԱ..ԶԼ..ՆԻ։ Բայց չարդարացներ այս անունը, որուն լծորդուած կը մնայ ԱՍ..ԼԱՆ..ԵԱՆ բառը, ուր արդի ամենատիպար հայ վանականի մը ամբողջ հոգին կը բաթախէ. Դէպորդ վարդապետ Սալանեանն է ան, վաղանցօնօթ Բիւնկեանցի Գարեգին Սալանեանը։

Բիւնկեանի հրապոյրը, ուր Նազանի իր չորս զաւկներով խոյացած, յայսօր այդ անուաներ վկայարանը այն խարոյկն է, ուր՝ վանէն մինչեւ Էրզրում, Էրզրումէն մինչեւ Կեսարիա, Կեսարիայէն մինչեւ Եդեսիա տարածուող հայութիւնը իր սուգէն քան մը թաղած է։ Երեւակայել հակայ քաղաք մը, հպարտ իր կամարակապով, հպարտ իր ցեղին, իր սարերուն բարձրութեամբը, որ կ'աւերի, կը հրդեհուի և ձարձառող բոցերուն մէջ կը խոյանայ նոյնիսկ մը, կը խոյանայ՝ բլուկնահար, ոսք դնելու հող մը չգտնելու յոյսէն զրկուած, կը խոյանայ չորս կայտառ պաւկըներով, ոբոնցմէ երեքին հետ կ'այրի, կը տոչորուի՝ ահեղազոյզ բոցերու ովկիանին մէջ։

Իր սգատար ամուսինը, այսօր վանականի սքեմ մըն ալ իր վրայ թարձած՝ պիտի արտասանի իր իսկ բերնով այն տիեզերանուագը, զոր այս տողերը գրող հայ տղան է հնչեցուցեր. պիտի արտասանի իր իսկ բերնով, այրուած երդիքներու չեղջակոյտին, գետամոյն հայ կոյսերու ու հարսերու մայոյ ճակատագրին ու հայ նահատակութեան պատմութեան ամենէն սրտաճմլիկ, ամենէն հոմերական դէմքերէն՝ Նազանի վկայարանին առջեւ։

Ով տէր, Թուփէնս վարդ մը դեռ չեմ փրցուցած
Չի անոր տակ պահուած փուչը չեսոյ ինծի կը նայի,
Ու չեմ նայած աստղի մը դեռ փչալի
Որովհետեւ արդէն ան ինծի հետ
Հողին վրայ գ՛ղտ դամբանի մը կը նայի։
Լաչ ով տէր, պարտիզպանին, վարդին
Թող չուր չի տրակէ
Անոր վարդերն արդէն սառնամանիքը վար թափեց,
Փչացից Թուփն ատոնցիս հետ համրիմաց
պիտի ընծայայ,
Գիտեմ թէ հոն, ուր դշխոյին փառքը խոտով կը հանդչի
Իր հասակին պէս նոճի մը մէջերէն չուտով է կոտրած։

ԼՒՒՈՆ ԼՍԱՃԱՆԵԱՆ

"ՔԵՐԹՈՒԱԾՆԵՐ"

1 Գրեց՝ ԱՐՇԱԿ ՉՕՊԱՆԵԱՆ

[ԳՐԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ]

Սրչակ Չօպանեանի համար յարգանքս նոր չէ։ Իր տարագիր գրադէտի անցեալը բաւական ուժով ապրած եմ հոս, գաւառի մէկ անկիւնը։ Անկա ժամանակ մը եղած է ինծի համար։ Իր ազդեցութիւնը կրած եմ գրերոցի սեղաններուն վրայ ու հիմա զիս խաբուած կը տեսնեմ զանի չկրնալ լիովին հանկնալուս մէջ։

Հիմա որ կազապարուած վարդապետութիւն մը կ'արգիլէ զիս տպաւորութիւններէս տարուելէ, հիմա կրնամ ըսել ինչ որ կը թելադրէ ինծի աւելի՛ միտքս։ կ'ընդունիմ սակայն որ գրական ուսումնասիրութեան մը մէջ քննադատը միշտ աւելի լաւ կ'ընէ անձնական հաղորդութիւններն քիչ տեղ տալով և ա՛լ աւելի վճռաբեկով գործին մէջ ամբողջական գիծեր որոնք գրագէտը կապեն միջավայրին, ժամանակին և ազգին։ Գրագէտը ընկերութիւն մը թրթռացնող յոյզերուն մարմնացումն է ինծի համար, հատատարիմ ցոյցումը այն ժամանակին ուր այդ յոյզերը կը մրրկուին ու կ'ամպանան. անիկա համառօտողն է իր չրջանին։

Չօպանեանի այս վերլուծումին ենթարկելու համար ես ուժերս պզտիկ կը գանեմ, սակայն իր effetն այնքան բուռն է, իր հմայքը այնքան ընկլուզող է որ իմ անձիս կը ներեմ համարձակութիւնս. մենծութիւնները կը դգրէին մեծ ըլլալէ, երբ տիրող աչքերը չկարենան հանկիլ անոնց չլացուցիչ բարձրութեան։

Բոլոր գրողներու մտաւորական կեանքին մէջ չրջաններ, ազդեցութեանց տարածութիւններ, նախասիրութիւններ և հակակրութիւններ հետազօտելը քննադատութեան մոգ սովորական գործած իրողութիւններ են։ Մանրազնին վերլուծման մը տակ ինկող այդ բաժանումներուն լայնութիւնն ու տարողութիւնը որոշել, սահմանները ստուգել, սկսումներն ու յանգումները ճշդանչել, —ահա կանոնաւոր ուղղութիւն մը որով առաջ տարած է քէնէ իր հոգեբանական և մտային տարբաչախումները մարգկային հոգիին էՀն բարդ, էՀն խճող ներկայացուցիչներուն վրայ։

Ու ես կ'ուզեմ հոս Չօպանեանը զուտ իբր բանաստեղծ ուսումնասիրել։

«Քերթուածներ»ու յառաջաբանին մէջ հեղինակը formuler ըրած է իր գաւանութիւնը արուեստին և մանաւանդ ինչ բանաստեղծութեան մասին։ Իր կեանքին օրինակովը անկա ընդունած է բաժանումը որ պէտք է տիրէ Արուեստին և Գործին մէջ։ Դրական արտադրութիւնները զուտ հոգեկան հաճոյքի մը գոնացման պէտքէն ծնած են։ — Արուեստը Արուեստին համար։

Սխալ է բանաստեղծութենէ բարոյական մը ապասել, ինչպէս սխալ պիտի ըլլար երաժշտութիւնը կեդրոնացնել զուտ կրօնական մեղմ ու ամփոփող դաշնակութիւններու չուրջը։ Ամրոխը կրնայ իր ճաչակը ունենալ, բայց գրագէտը ստիպուած չէ ատոր համար բարոյախօսի դեր ստանձնել։ Մէկ այս տեսիս խոտո չահեկան վերլուծում մը գած է ու ծլոպեր ալ անոր կարծիքը բաժնած է։

Այդ յառաջաբանով Չօպանեան մեղ տեսակ մը ինքնավերլուծման առջեւ կը դնէ։ Ազատ ենք իրեն հետեւելու։ Իրեն հետ կ'ընդունիմ որ Արուեստը «տիեզերական կեանքին» արտայայտութիւնն է «Նկարագրի» մը ընդ. մէջէն։

Չօպանեան «Քերթուածներ»ուն մէջ տեղատրած է իր բանաստեղծի արտադրութիւններուն մեծ մասը։ Այդ հատորին ընթերցումը այլազան տպաւորութիւններու ծնունդ կուտայ։ Հաճոյք մըն է ինծի նին պիտի ըսէի եթէ ոչ նուազ ուժով մը անոր մէջ չգործէր առհասարութիւնը, դաթերու դարբնումէն առաջ եկած ազգային նկարագիրը։

Չօպանեանը այս վերլուծումին ենթարկելու համար ես ուժերս պզտիկ կը գանեմ, սակայն իր effetն այնքան բուռն է, իր հմայքը այնքան ընկլուզող է որ իմ անձիս կը ներեմ համարձակութիւնս. մենծութիւնները կը դգրէին մեծ ըլլալէ, երբ տիրող աչքերը չկարենան հանկիլ անոնց չլացուցիչ բարձրութեան։

Բոլոր գրողներու մտաւորական կեանքին մէջ չրջաններ, ազդեցութեանց տարածութիւններ, նախասիրութիւններ և հակակրութիւններ հետազօտելը քննադատութեան մոգ սովորական գործած իրողութիւններ են։ Մանրազնին վերլուծման մը տակ ինկող այդ բաժանումներուն լայնութիւնն ու տարողութիւնը որոշել, սահմանները ստուգել, սկսումներն ու յանգումները ճշդանչել, —ահա կանոնաւոր ուղղութիւն մը որով առաջ տարած է քէնէ իր հոգեբանական և մտային տարբաչախումները մարգկային հոգիին էՀն բարդ, էՀն խճող ներկայացուցիչներուն վրայ։

Ու ես կ'ուզեմ հոս Չօպանեանը զուտ իբր բանաստեղծ ուսումնասիրել։

«Քերթուածներ»ու յառաջաբանին մէջ հեղինակը formuler ըրած է իր գաւանութիւնը արուեստին և մանաւանդ ինչ բանաստեղծութեան մասին։ Իր կեանքին օրինակովը անկա ընդունած է բաժանումը որ պէտք է տիրէ Արուեստին և Գործին մէջ։ Դրական արտադրութիւնները զուտ հոգեկան հաճոյքի մը գոնացման պէտքէն ծնած են։ — Արուեստը Արուեստին համար։

Սխալ է բանաստեղծութենէ բարոյական մը ապասել, ինչպէս սխալ պիտի ըլլար երաժշտութիւնը կեդրոնացնել զուտ կրօնական մեղմ ու ամփոփող դաշնակութիւններու չուրջը։ Ամրոխը կրնայ իր ճաչակը ունենալ, բայց գրագէտը ստիպուած չէ ատոր համար բարոյախօսի դեր ստանձնել։ Մէկ այս տեսիս խոտո չահեկան վերլուծում մը գած է ու ծլոպեր ալ անոր կարծիքը բաժնած է։

Այդ յառաջաբանով Չօպանեան մեղ տեսակ մը ինքնավերլուծման առջեւ կը դնէ։ Ազատ ենք իրեն հետեւելու։ Իրեն հետ կ'ընդունիմ որ Արուեստը «տիեզերական կեանքին» արտայայտութիւնն է «Նկարագրի» մը ընդ. մէջէն։

Չօպանեան «Քերթուածներ»ուն մէջ տեղատրած է իր բանաստեղծի արտադրութիւններուն մեծ մասը։ Այդ հատորին ընթերցումը այլազան տպաւորութիւններու ծնունդ կուտայ։ Հաճոյք մըն է ինծի

Որո՞նց պիտի հանդիպինք։ — Պէրպէրեաններ, որ գաւառական բանաստեղծութեան մը ցուրտ ատպետութեանը մէջ, գեղեցիկի, բարիի և ճշմարիտի քիչ մը տարակ ու ցուցամոյ յառնումներով կը գրաւէ մեր Պառնասը։ Փանոսեանցներ՝ որ անկիլ և անոգի քերթուածներու փառաւոր յանգերուն վրայ կը սնուցայ։ Ու ամէն կողմէ հասած քաչչուածը աղտոր բառերուն,— վարդ, չուչան, գարուն, սիւք, սոխակ։ Դուրեանի բառերը կը գործածուին. մինչ հիմա իսկ ակամայ կը սոխալունք խղճահարութիւնով մտածելով անոնց։ Ցանգերը կը լեցնեն հրապարակը։ Սակայն եղիան կը յայտնի գաւառ գալ այդ ընդհանուր անկերպարանութենէն իր եբեւնական չգուտ ցայտքերով. ու Սիպիլ կը գանէ իրականութիւնը իր ցանցառ բանաստեղծութիւններուն մէջ։ Դուրեանը միչտ վտանգաւոր եղած է մեր երիտասարդութեան. անոր չափազանց ինքնատպութիւնը զօրաւոր պատճառ մըն է որ անոր ազդեցութիւնը ճիւղներ առաջ բերէ զանազան խառնուածքներու մէջ։ Իրեն հետեւիլ գրեթէ անկարելի է։

Ինչ զարմանալի ազդակներ ազատած են Չօպանեանը այդ չրջանի գրական հանգքին բռնութենէն։ Ինչպես կ'ըլլայ որ բանաստեղծը իր տուր թափառումներուն մէջ իսկ կրնայ գլել ընդունուած բառերու նուերապետական ասպարէզը, ու դպրոցին մէջ իսկ մեզի կուտայ կտորներ որոնց վայրի տաղանդի մը կորովը կը լծորդեն կատարեալ արուեստագէտի մը համարձակութեան։

Անչուշտ պիտի ընդունինք անոր վրայ ֆրանսական գրականութեան ազդեցութիւնը։ Այո՛, ան էր զինքը մղող դէպի իրականութեան ուսումնասիրութիւնը։

Նոյն չրջանին տիրող իրապաշտութիւնը (réalisme) չատ ամուր և օգտակար եղաւ նակով մը կազմաւորելու մեր բանաստեղծին ուժերը։ Սորվեցուց անոր քննել տիրոյը ձալերը ընկերութեան մեծ տառմին, ճանչցուց սիրել ցաւին պաչտօնը, կեղծիքին ատելութիւնը ներչնչեց անոր. անկիա Մօպասանէն կրեց վճիռ տագնութիւն մը, որով իրերը կը մտնեն Արուեստի աչխարհին մէջ, առանց ամենափոքր զոհողութիւն մը ընդունելու։

Մեր բանաստեղծութեան մէջ դեռ չէր մտած իրապաշտութիւնը։ Իրաւ է թէ Չօհրապ, Հրաչեան և ուրիշներ կը փորձէին զանի վէպի մէջ, բայց Չօպանեանի կը մնար իրապաչտ բանաստեղծութեան մը ճամբան բանալու փառքը։

Բացաւ այդ ճամբան գրեթէ միս միևնակ ու քալեց։ Մինչեւ 95 իր բանաստեղծի գործունէութիւնը թէեւ քիչ՝ բայց բաւական զօրաւոր եղաւ իր չորջը կեդրոնացնելու նոր ձևով ուրիշ տաղանդներու հոգին։

(Շար.) Ց. Ց. ԳՐԻՖԻՀԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅ ՀԱՐՑԱՍԷՐ

ՀԱՅ ՀԱՐՑԱՍԷՐ

ՀԱՅ ՀԱՐՑԱՍԷՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅ ՀԱՐՑԱՍԷՐ

Ի. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅ ՀԱՐՑԱՍԷՐ

ՀԱՅ ՀԱՐՑԱՍԷՐ

ՀԱՅ ՀԱՐՑԱՍԷ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱՄԵՆԱՕՐՅԱ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՆԿԱԽ ԼՐԱԳՐԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԱՅԻ

ՊՈՎՈՍ

ՊՈՍՏՈՎՈՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՄՆՈՒԱԾ 1881Ի ՀՈՒՍԻՍԱՅԻՆ ԱՐՇԱՒՆԱԿԱՆ

Սեփական խոշոր նաւահանգիստներ Ռոստովում, Նովոռոսիյսկում եւ Օդեսայում

Ընդունում է բեռներ եւ ուղեւորներ բոլոր նաւահանգիստներից դէպի Ռուսիա եւ արտասահման

Ռուսական Մայլ Լայն
(Ռուսական Փոստ Նաւագնաց)

Շաբաթական մեկնումներ Պոթիից

«Ոստովցի», միջանկ., 28 մարտ 1909 (Հ. Ե.), կէս օրին մեկնելով Նովոռոսիյսկից հոս ու ժամանակ, իսկ Բաքվից՝ 30 մարտ 1909 կէս օրին մեկնելով Ռոստովի եւ Նովոռոսիյսկի վրայով։

ՍԱՀՄԱՆ ԳԻՆ

«Նաւատոմար» Ռուսական Նաւագնաց Ընկերութեան Ռոստովից Պոթի ուղարկուող ապրանքների համար 24ին հոս հասնելով, մաս 21ին Տարսոն միջոցով Ալեքսանդրիա, Պորտ Սայիտ, Ադէն, Կոլոմբո, Սինկափուր, Յոկոհամա, Շանհայ, Տաճկաստան, Պուլկարիա, Ռումանիա, Աւստրիա, Գերմանիա, Հոլանդիա, Անգլիա, Ֆրանսա, Իտալիա, Սպանիա, Պորտուգալ, Ամերիկա, Ճապոնիա, Չինաստան, Ինտոկինա, Ավստրալիա, Նոր Զելանդիա, Հարաւային Ամերիկա, Աֆրիկա եւ Ասիա։

Նաւագնացութեան մասին աւելի մանրամասն տեղեկութիւն կարելի է ստանալ Ընկերութեան Պոթիի գրասենեակից։

Գլխաւոր Գործակատար՝ Ա. ՍԱՐԳՍՅԱՆ

ՄԱՍՆԱՒՈՐ ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՍԱՍՆԱՅԻ ՄԱՀԱԼԱՅ

ՀԻՄՆՈՒԱԾ 1881Ի ՀՈՒՍԻՍԱՅԻՆ ՊՐԱՇՆԱԿԱՆ

Ընդունում է բեռներ Ռուսիոյ, Գերմանիոյ, Հոլանդիոյ, Պելճիոյ, Անգլիոյ, Ֆրանսայի, Իտալիոյ, Սպանիոյ, Պորտուգալի, Ամերիկայի, Ճապոնիոյ, Չինաստանի, Ինտոկինայի, Աւստրալիոյ, Նոր Զելանդիոյ, Հարաւային Ամերիկայի, Աֆրիկայի եւ Ասիոյ համար։

Ընդունում է նաեւ ուղեւորներ Պոթիից Ռոստով, Նովոռոսիյսկ, Սեւաստոպոլ, Օդեսա, Կոստանդնուպոլիս, Սալոնիկ, Պիրէա, Նեապոլ, Մարսէյլ, Լիվերպուլ, Լոնտոն, Ամստերտամ, Համպուրկ, Պրեմեն, Անթվերպեն, Պրինտիզի, Վենետիկ, Ֆիումէ, Տրիեստ, Ալեքսանդրիա, Պորտ Սայիտ, Ադէն, Կոլոմբո, Սինկափուր, Յոկոհամա, Շանհայ, Նեու Չուանկ, Մելպուրն, Սիտնէյ, Նիւ Եորք, Պոսթոն, Ֆիլատելֆիա, Պալթիմոր, Նորֆոլք, Նիւ Օռլեան, Սան Ֆրանսիսքո, Վանքուվեր, Հոնկ Կոնկ, Մանիլա, Պենանկ, Կալկաթա, Պոմպէյ, Կարաչի, Պասրա, Պաթում, Պոթի, Պաքու, Ղզլար, Աստրախան, Ցարիցին, Սարատով, Սամարա, Կազան, Նիժնի Նովկորոտ, Մոսկուա, Ռիգա, Վիրսու, Վիլնա, Կովնօ, Վարշաւա, Պրեսլաու, Պրակա, Վիեննա, Պուտապեշտ, Պելկրատ, Պուխարէստ, Ռուսչուկ, Վառնա, Պուրկա